

Zaak C-390/21

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

25 juni 2021

Verwijzende rechter:

Landgericht Köln (Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

10 juni 2021

Verzoekende partij:

ADPA European Independent Automotive Data Publishers
Association internationale vereniging zonder winstoogmerk –
IVZW – naar Belgisch recht
Gesamtverband Autoteile-Handel e.V.

Verwerende partij:

Automobiles PEUGEOT SA
PSA Automobiles SA

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Beroep tegen de vergoeding die verweersters aan uitgevers van technische informatie vragen voor de toegang tot reparatie- en onderhoudsinformatie van motorvoertuigen

Voorwerp en rechtsgrondslag van de prejudiciële verwijzing

Het verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 267 VWEU betreft de uitlegging van artikel 61, lid 1, en artikel 63, lid 1, van verordening (EU) 2018/858 alsook van artikel 6, lid 1, en artikel 7, lid 1, van verordening (EG) nr. 715/2007 met betrekking tot bijzonderheden van de door de fabrikant te

verlenen toegang tot reparatie- en onderhoudsinformatie en de hem daarvoor te betalen vergoeding.

Prejudiciële vragen

- 1) Zijn de bepalingen van hoofdstuk XIV van verordening (EU) 2018/858 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 betreffende de goedkeuring van en het markttoezicht op motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan en systemen, onderdelen en technische eenheden die voor dergelijke voertuigen zijn bestemd, tot wijziging van verordeningen (EG) nr. 715/2007 en (EG) nr. 595/2009 en tot intrekking van richtlijn 2007/46/EG (artikelen 61 e.v., daaronder begrepen bijlage X) ook van toepassing op voertuigmodellen waarvoor reeds vóór 1 september 2020 voor het eerst typegoedkeuring is verleend op grond van verordening (EG) nr. 715/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2007 betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen met betrekking tot emissies van lichte personen- en bedrijfsvoertuigen?

Indien deze vraag ontkennend moet worden beantwoord:

Is op deze „oude voertuigen” nog steeds hoofdstuk III van verordening (EG) nr. 715/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2007 betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen met betrekking tot emissies van lichte personen- en bedrijfsvoertuigen van toepassing en is op de vaststelling van de vergoedingen nog steeds met name artikel 7 van die verordening van toepassing?

- 2) Omvat het begrip „toegang” tot de genoemde informatie die fabrikanten moeten verlenen op grond van artikel 61, lid 1, van verordening (EU) 2018/858 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 betreffende de goedkeuring van en het markttoezicht op motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan en systemen, onderdelen en technische eenheden die voor dergelijke voertuigen zijn bestemd, tot wijziging van verordeningen (EG) nr. 715/2007 en (EG) nr. 595/2009 en tot intrekking van richtlijn 2007/46/EG, de bevoegdheid van uitgevers van technische informatie als bedoeld in artikel 3, punt 45, van deze verordening om die informatie te exploiteren voor de taak die verband houdt met hun activiteiten in de aftermarkettoeleveringsketen, of vereist een dergelijke exploitatiebevoegdheid een afzonderlijke overeenkomst voor de afgifte van een exploitatie- en heruitgavelicentie, die dan niet onder artikel 63 van die verordening valt wat betreft de vergoeding die de fabrikant daarvoor vraagt?

Indien de eerste prejudiciële vraag ontkennend moet worden beantwoord en bovendien hoofdstuk III van verordening (EG) nr. 715/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2007 betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen met betrekking tot emissies van lichte personen- en bedrijfsvoertuigen van toepassing is op oude voertuigen:

Omvat het begrip „toegang” tot de genoemde informatie die fabrikanten moeten verlenen op grond van artikel 6, lid 1, van verordening (EG) nr. 715/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2007 betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen met betrekking tot emissies van lichte personen- en bedrijfsvoertuigen, de bevoegdheid van uitgevers van technische informatie als bedoeld in artikel 3, punt 15, van deze verordening om die informatie te exploiteren voor de taak die verband houdt met hun activiteiten in de aftermarkettoeleveringsketen, of vereist een dergelijke exploitatiebevoegdheid een afzonderlijke overeenkomst voor de afgifte van een exploitatie- en heruitgavelicentie, die dan niet onder artikel 7 van die verordening valt wat betreft de vergoeding die de fabrikant daarvoor vraagt?

- 3) Moet het begrip „redelijke en evenredige vergoeding” in de zin van artikel 63, lid 1, eerste volzin, van verordening (EU) 2018/858 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 betreffende de goedkeuring van en het markttoezicht op motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan en systemen, onderdelen en technische eenheden die voor dergelijke voertuigen zijn bestemd, tot wijziging van verordeningen (EG) nr. 715/2007 en (EG) nr. 595/2009 en tot intrekking van richtlijn 2007/46/EG aldus worden uitgelegd dat de fabrikant bij de vaststelling van de vergoeding alle onafhankelijke marktdeelnemers in de zin van artikel 3, punt 45, van die verordening gelijk moet behandelen ongeacht hun respectieve handelsactiviteiten?

Indien de eerste prejudiciële vraag ontkennend moet worden beantwoord en bovendien hoofdstuk III van verordening (EG) nr. 715/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2007 betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen met betrekking tot emissies van lichte personen- en bedrijfsvoertuigen van toepassing is op oude voertuigen:

Moet het begrip „redelijke en evenredige vergoeding” in artikel 7, lid 1, eerste deel van de volzin, van verordening (EG) 715/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2007 betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen met betrekking tot emissies van lichte personen- en bedrijfsvoertuigen aldus worden uitgelegd dat de fabrikant bij de vaststelling van de vergoeding alle onafhankelijke marktdeelnemers in de zin van artikel 3, punt 15, van die verordening gelijk moet behandelen ongeacht hun respectieve handelsactiviteiten?

Indien de derde prejudiciële vraag ontkennend moet worden beantwoord:

- 4) Moet het begrip „redelijke en evenredige vergoeding” in de zin van artikel 63, lid 1, eerste volzin, van verordening (EU) 2018/858 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 betreffende de goedkeuring van en het markttoezicht op motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan en systemen, onderdelen en technische eenheden

die voor dergelijke voertuigen zijn bestemd, tot wijziging van verordeningen (EG) nr. 715/2007 en (EG) nr. 595/2009 en tot intrekking van richtlijn 2007/46/EG aldus worden uitgelegd dat de vergoeding in beginsel alleen de door de fabrikant gemaakte kosten mag dekken?

Indien de eerste prejudiciële vraag ontkennend moet worden beantwoord en bovendien hoofdstuk III van verordening (EG) nr. 715/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2007 betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen met betrekking tot emissies van lichte personen- en bedrijfsvoertuigen van toepassing is op oude voertuigen:

Moet het begrip „redelijke en evenredige vergoeding” in de zin van artikel 7, lid 1, eerste deel van de volzin, van verordening (EG) 715/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2007 betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen met betrekking tot emissies van lichte personen- en bedrijfsvoertuigen aldus worden uitgelegd dat de vergoeding in beginsel alleen de door de fabrikant gemaakte kosten mag dekken?

Aangehaalde bepalingen van het gemeenschapsrecht

Overwegingen 50 en 52, artikel 3, punten 2 en 45, artikel 61, lid 1, artikel 63, lid 1, en bijlage X, punten 2.5 en 6.1, van verordening (EU) 2018/858 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 betreffende de goedkeuring van en het markttoezicht op motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan en systemen, onderdelen en technische eenheden die voor dergelijke voertuigen zijn bestemd, tot wijziging van verordeningen (EG) nr. 715/2007 en (EG) nr. 595/2009 en tot intrekking van richtlijn 2007/46/EG (hierna: „verordening 2018/858”);

Overweging 8, artikel 3, punt 15, artikel 6, leden 1 en 2, artikel 7, lid 1, en artikel 10 van verordening (EG) nr. 715/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2007 betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen met betrekking tot emissies van lichte personen- en bedrijfsvoertuigen (hierna: „verordening nr. 715/2007”);

Punt 2.1 van bijlage XIV bij verordening (EG) nr. 692/2008 van de Commissie van 18 juli 2008 tot uitvoering en wijziging van verordening (EG) nr. 715/2007 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen met betrekking tot emissies van lichte personen- en bedrijfsvoertuigen (Euro 5 en Euro 6) en de toegang tot reparatie- en onderhoudsinformatie (hierna: „uitvoeringsverordening”).

Aangehaalde bepalingen van nationaal recht

§ 3, lid 1, § 3a, § 8, lid 1, eerste volzin, eerste alternatief, en lid 3, punt 2, van het Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb (wet tegen oneerlijke mededinging; hierna: „UWG”);

Korte weergave van de feiten en de procedure

- 1 De eerste verzoekster is een naar Belgisch recht opgerichte brancheorganisatie van onafhankelijke uitgevers van technische informatie die gegevens van fabrikanten ontvangen en voor hun gebruikers (waaronder reparatiewerkplaatsen) in gestandaardiseerde formaten verwerken. De tweede verzoekster is een Duitse brancheorganisatie van groothandelsbedrijven in reserveonderdelen.
- 2 Verweersters zijn onderdeel van het automobielconcern Groupe PSA. Zij zijn allebei houder van typegoedkeuringen in de zin van artikel 3, punt 2, van verordening 2018/858 respectievelijk artikel 10 van verordening nr. 715/2007 voor voertuigen van het merk „Peugeot”.
- 3 Verweersters verlenen toegang tot reparatie- en onderhoudsinformatie in de zin van bijlage X, punt 2.5, van verordening 2018/858 (voorheen artikel 6, lid 2, van verordening nr. 715/2007) die betrekking heeft op hun voertuigen met typegoedkeuring, via een gemeenschappelijke databank die kan worden geraadpleegd via een webportaal. Primair onderhoudt de eerste verweerster het portaal, maar hij doet dit ook voor de tweede verweerster.
- 4 Het gebruik van de databank wordt in beginsel aan onafhankelijke marktdeelnemers aangeboden tegen een uniforme vaste vergoeding op basis van getrapte bedragen naargelang van de duur van de toegang, zonder andere individuele variabelen. Onder gelijke omstandigheden betalen onafhankelijke marktdeelnemers dezelfde vergoeding. In 2019 bedroeg deze 2 601,00 EUR per jaar.
- 5 Voor onafhankelijke uitgevers van technische informatie gelden daarentegen afzonderlijke voorwaarden. Bij de in de regel voor een jaar gesloten overeenkomst die toegang geeft tot de databank, wordt de betrokken onafhankelijke uitgever het recht toegekend om de ter beschikking gestelde reparatie- en onderhoudsinformatie te exciperen en te gebruiken voor de ontwikkeling en distributie van eigen informatieproducten. Dit houdt met name in dat wordt toegestaan dat de informatieproducten in licentie worden gegeven aan ondernemingen die direct of indirect betrokken zijn bij de reparatie van voertuigen. De hoogte van de als tegenprestatie geïnde vergoeding wordt door verweersters naargelang van de duur van de toegang voor iedere uitgever van technische informatie afzonderlijk vastgesteld. Het bedrag van de vergoeding wordt bepaald aan de hand van de volgende door verweersters gehanteerde prijsformule (zogenoemde „Sigma-prijsformule”):

$$y = \sum_{i1}^{i2} \left(\frac{X \times N}{i \times B} \times P \right)$$

- 6 De afzonderlijke variabelen zijn:

- de basisprijs („X”), die gelijk is aan de vaste prijs die wordt aangeboden aan de overige onafhankelijke marktdeelnemers;
 - het aantal eindafnemers („N”) van de betrokken onafhankelijke uitgever van technische informatie;
 - het gemiddelde marktaandeel („P”) van het automerk over de laatste tien jaar;
 - de kortingscoëfficiënt („i”), die afhangt van het aantal eindgebruikers;
 - de door de verwerking gecreëerde toegevoegde waarde („B”).
- 7 De volgens deze prijsformule berekende vergoeding heeft niet alleen betrekking op de zuiver technisch-organisatorische toegang tot de reparatie- en onderhoudsinformatie, maar ook, als aanvullende prestatie, op de toestemming voor het commerciële hergebruik van technische informatie door de onafhankelijke uitgevers op de aftermarket voor motorvoertuigen. Voor een – als voorbeeld genoemde – onafhankelijke uitgever van technische informatie bedroeg de volgens de formule berekende vergoeding voor het jaar 2019 137 687,47 EUR en voor de jaren 2012 tot en met 2015 11 000,00 EUR.
- 8 Verzoeksters komen op tegen de door verweersters gevraagde vergoeding en vorderen dat verweersters worden veroordeeld om uitgevers van technische informatie op aanvraag toegang te verlenen tot nader genoemde categorieën van reparatie- en onderhoudsinformatie met het oog op het gebruik ervan voor hun eigen informatieaanbod in Duitsland, tegen een jaarlijkse vergoeding die gelijk is aan die welke verweersters ceteris paribus aan onafhankelijke reparatiebedrijven in rekening brengen. Subsidiair vorderen zij toegang tegen een jaarlijkse vergoeding, vermeerderd met een naar het oordeel van de verwijzende rechter redelijke opslag, en meer subsidiair toegang tegen een vergoeding die wordt vastgesteld op basis van de kosten die verweersters maken om toegang te verlenen, vermeerderd met een naar het oordeel van de verwijzende rechter redelijke opslag op die kosten.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 9 Verzoeksters zijn van mening dat zij op grond van het recht inzake eerlijke handelspraktijken een stakingsvordering in de zin van § 8, lid 1, eerste volzin, eerste alternatief, § 3, lid 1, en § 3a UWG kunnen instellen wegens schending van artikel 63, lid 1, eerste volzin, van verordening 2018/858 en – voor zover van toepassing – artikel 7, lid 1, eerste volzin, van verordening nr. 715/2007, welke artikelen gericht zijn op regulering van het marktgedrag. De door verweersters op basis van de in het geding zijnde prijsformule vastgestelde vergoeding voor de toegang tot reparatie- en onderhoudsinformatie betreffende voertuigen is niet redelijk en evenredig in de zin van die bepalingen.

- 10 Ook op oude voertuigen waarvoor overeenkomstig verordening nr. 715/2007 typegoedkeuring is verleend vóór 1 september 2020, zijn volgens verzoeksters alleen de artikelen 61 e.v. van verordening 2018/858 en niet langer de ingetrokken artikelen 6 e.v. van verordening nr. 715/2007 van toepassing.
- 11 Verzoeksters stellen dat de door verweersters gesloten overeenkomsten die toegang geven tot hun databank, in beginsel moeten worden getoetst aan artikel 63, lid 1, van verordening 2018/858, omdat de op basis van de formule vastgestelde vergoeding volgens hen geen betrekking heeft op een prestatie die verder gaat dan de in artikel 61 van verordening 2018/858 bedoelde „toegang”. Deze „toegang” houdt een omvattende wettelijke bevoegdheid voor onafhankelijke uitgevers van technische informatie in om de betreffende informatie te exploiteren voor de taak die verband houdt met hun activiteiten in de aftermarket toeleveringsketen, hetgeen vergelijkbaar is met een „dwanglicentie”.
- 12 Naar de opvatting van verzoeksters schendt het gebruik door verweersters van de in het geding zijnde prijsformule bovendien artikel 63, lid 1, van verordening 2018/858 en – voor zover van toepassing – artikel 7, lid 1, van verordening nr. 715/2007, zodat er tevens in verband met § 3, lid 1, en § 3a UWG, sprake is van schending van de mededingingsregels van het nationale recht inzake eerlijke handelspraktijken. Dit vloeit om te beginnen voort uit de ongelijke behandeling van onafhankelijke uitgevers van technische informatie ten opzichte van andere onafhankelijke marktdeelnemers, doordat geen uniforme vaste vergoeding wordt gevraagd maar de vergoeding per geval wordt vastgesteld op basis van met name het aantal eindgebruikers in het betreffende geval. Volgens verzoeksters vereisen artikel 63, lid 1, van verordening (EU) 2018/858 en – voor zover van toepassing – artikel 7, lid 1, van verordening nr. 715/2007 dat alle onafhankelijke marktdeelnemers gelijk worden behandeld. Daarnaast is ook het feit dat niet wordt uitgegaan van de kosten die daadwerkelijk zijn gemaakt om toegang te verlenen, in strijd met die bepalingen. De koppeling aan het individuele aantal eindgebruikers komt in feite neer op winstdeling en is bijgevolg een onrechtmatige vergoeding voor het gebruik van de informatie. Verzoeksters zijn van mening dat op grond van artikel 63, lid 1, van verordening 2018/858 en – voor zover van toepassing – artikel 7, lid 1, van verordening nr. 715/2007 enkel een compensatie mag worden gevraagd voor de kosten die worden gemaakt voor het verlenen van toegang in technisch-organisatorische zin. Hooguit is een evenredige winstcomponent in de vorm van een procentuele toeslag op de kosten verenigbaar met de verordening.
- 13 Volgens verweersters kunnen verzoeksters om verschillende juridische redenen geen stakingsvordering instellen.
- 14 Om te beginnen zijn op oude voertuigen waarvoor overeenkomstig verordening nr. 715/2007 typegoedkeuring is verleend vóór 1 september 2020, niet de artikelen 61 e.v. van verordening (EU) 2018/858 van toepassing, maar nog steeds de artikelen 6 e.v. van verordening nr. 715/2007.

- 15 Daarnaast voeren verweersters aan dat het feit dat aan de hand van de litigieuze prijsformule de vergoeding voor de toestemming tot het commerciële hergebruik van de reparatie- en onderhoudsinformatie betreffende voertuigen door uitgevers van technische informatie op de aftermarket van motorvoertuigen wordt vastgesteld, op zich tot gevolg heeft dat die prijsformule niet mag worden getoetst aan artikel 63, lid 1, eerste volzin, van verordening 2018/858 en artikel 7, lid 1, van verordening (EG) nr. 715/2007. Onder de door de fabrikant te verlenen „toegang” als bedoeld in artikel 61, lid 1, van verordening 2018/858 en artikel 6, lid 1, van verordening nr. 715/2007 is een dergelijke exploitatie- en heruitgavelicentie van onafhankelijke uitgevers van technische informatie niet begrepen, zodat de aan de hand van de prijsformule vastgestelde vergoeding betrekking heeft op een aanvullende, wettelijk niet verschuldigde prestatie, waarvan de fabrikanten de prijs vrijelijk kunnen bepalen.
- 16 Los daarvan moet de prijsformule volgens verweersters hoe dan ook worden gekwalificeerd als „redelijk en evenredig” in de zin van de norm in kwestie. De fabrikant heeft bij de vaststelling van een redelijke en evenredige vergoeding beoordelingsruimte en kan rekening houden met andere criteria dan de kosten die daadwerkelijk worden gemaakt voor het verlenen van toegang, in het bijzonder met de omvang van het gebruik van de informatie, aanverwante rechten op zijn intellectuele eigendom en de databank, de omvang van de prestatie en de hoeveelheid gegevens.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

- 17 Beslissend voor het welslagen van de in het hoofdgeding ingestelde stakingsvordering in de zin van § 8, lid 1, eerste volzin, eerste alternatief, § 3, lid 1, en § 3a UWG, is het antwoord op de vraag of er in casu sprake is van een schending van artikel 63, lid 1, eerste volzin, van verordening 2018/858 en – voor zover van toepassing – artikel 7, lid 1, eerste volzin, van verordening nr. 715/2007, welke artikelen gericht zijn op regulering van het marktgedrag.
- 18 Artikel 63, lid 1, eerste volzin, van verordening 2018/858 en – voor zover van toepassing – artikel 7, lid 1, eerste volzin, van verordening nr. 715/2007 zijn op regulering van het marktgedrag gerichte bepalingen in de zin van § 3a UWG. Schendingen van deze bepalingen vormen schendingen van de mededingingsregels van het recht inzake eerlijke handelspraktijken ter bescherming van consumenten, concurrenten of andere marktdeelnemers, zodat er in het algemeen belang bij een onvervalste concurrentie tegen kan worden opgekomen door het instellen van een stakingsvordering in de zin van § 8, lid 1, eerste volzin, eerste alternatief, § 3, lid 1, en § 3a UWG. Het Bundesgerichtshof (hoogste federale rechter in burgerlijke en strafzaken, Duitsland) heeft reeds aldus geoordeeld ten aanzien van artikel 6, lid 1, van verordening nr. 715/2007, de voorganger – met dezelfde strekking – van artikel 61, lid 1, van verordening 2018/858. Volgens de verwijzende rechter kan deze beoordeling ook worden

toegepast op artikel 63, lid 1, eerste volzin, van verordening 2018/858 en – voor zover van toepassing – artikel 7, lid 1, van verordening nr. 715/2007.

- 19 Om op het beroep te kunnen beslissen moet eerst duidelijkheid worden verschaft over de werkingssfeer van verordening 2018/858 ten aanzien van oude voertuigen. Pas dan staat vast of de ingestelde stakingsvordering kan worden gebaseerd op de artikelen 61 e.v. van verordening 2018/858 dan wel op de artikelen 6 e.v. van verordening nr. 715/2007. Aangezien zowel de rechtsgevolgen van de wijze waarop toegang wordt verleend als de inhoud van de vergoedingsregelingen van beide verordeningen van elkaar verschillen, kan op de vorderingen van verzoeksters pas worden beslist na beantwoording van de vraag onder welke bepalingen oude voertuigen vallen.
- 20 Voor de toepasselijkheid van de artikelen 61 e.v. van verordening 2018/858 op oude voertuigen pleiten niet alleen de intrekking van de artikelen 6 e.v. van verordening nr. 715/2007, maar ook overweging 50 en artikel 86, lid 2, van verordening 2018/858. Het is bovendien waarschijnlijk dat de verplichting van de fabrikant om toegang te verlenen tot reparatie- en onderhoudsinformatie betreffende voertuigen toekomstgericht en veranderlijk is, en niet door de handeling van de typegoedkeuring afhangt van de juridische situatie op dat tijdstip. Dit werpt echter de vraag op naar de inachtneming van de bescherming van het gewettigd vertrouwen van de fabrikanten, het Unierechtelijke verbod op terugwerkende kracht en de mogelijke onredelijkheid van een (niet-vergoede) verzwaring van de verplichtingen die gelden voor oude voertuigen, alsook naar de betekenis van artikel 6, lid 7, van verordening nr. 715/2007.
- 21 Voorts moet worden verduidelijkt hoever de door de fabrikanten te verlenen „toegang” reikt, meer bepaald of deze ook inhoudt dat onafhankelijke uitgevers van technische informatie de reparatie- en onderhoudsinformatie betreffende voertuigen mogen gebruiken voor de ontwikkeling en distributie van hun informatieproducten. Indien dit niet het geval zou zijn, zou de door verweersters toegekende exploitatiebevoegdheid een aanvullende prestatie vormen die buiten de werkingssfeer van de in het geding zijnde Unierechtelijke bepalingen valt.
- 22 Voor een uitlegging van het begrip „toegang” in de zin van een dwanglicentie ten gunste van onafhankelijke uitgevers van technische informatie pleit het feit dat in de tekst van de verordening geen onderscheid wordt gemaakt tussen toegang en exploitatie. Een ander argument voor de aanname dat de „toegang” een exploitatiebevoegdheid omvat, is de formulering van artikel 61, lid 2, tweede alinea, tweede volzin, van verordening 2018/858, waarin expliciet wordt verwezen naar de verplichting om de fabrikanten in staat te stellen „de taak [uit te voeren] die verband houdt met hun activiteiten in de aftermarkettoeleveringsketen”.
- 23 Ook de tegenovergestelde opvatting dat exploitatierechten en de vergoeding daarvoor in de genoemde bepalingen bewust buiten beschouwing zijn gelaten en individueel tussen fabrikanten en onafhankelijke uitgevers moeten worden overeengekomen, is evenwel verdedigbaar. Derhalve zouden artikel 61 van

verordening (EU) 2018/858 en – voor zover van toepassing – artikel 6 van verordening nr. 715/2007 uitsluitend moeten worden beschouwd als bepalingen die regelen hoe het verlenen van toegang technisch gesproken plaatsvindt. Ook de bewoordingen van punt 6.1 van bijlage X bij verordening 2018/858 en – voor zover van toepassing – punt 2.1 van bijlage XIV bij de uitvoeringsverordening laten verschillende interpretaties toe. Het zou bijvoorbeeld denkbaar zijn dat uitsluitend met betrekking tot de technische verstrekking van de informatie „rechtstreeks met de desbetreffende fabrikant [moet worden onderhandeld]”, maar dat de daarvoor te betalen vergoeding niettemin wordt geregeld door artikel 63, lid 1, eerste volzin, van verordening 2018/858. Het begrip „toestemming” kan echter ook aldus worden opgevat dat de individuele onderhandelingen zien op alle nadere regels betreffende de informatieverstrekking, daaronder begrepen een individueel en vrij overeen te komen vergoeding voor het gebruik. Voorts is het onduidelijk of onder „dupliceren of herpubliceren” ook de ontwikkeling van een nieuw informatieproduct wordt verstaan, dan wel alleen de vervaardiging van eenvoudige een-op-eenkopieën van de databank.

- 24 De aanname dat er een exploitatiebevoegdheid toekomt aan onafhankelijke uitgevers van technische informatie zou stroken met de doelstelling om daadwerkelijke mededinging op de markt voor reparatie- en onderhoudsdiensten alsook op de markt voor reparatie- en onderhoudsinformatiediensten met betrekking tot voertuigen tot stand te brengen met het oog op de verdere verwezenlijking van de interne markt, welke doelstelling wordt omschreven in de overwegingen 50 en 52 van verordening 2018/858 alsook overweging 8 van verordening nr. 715/2007 en wordt nagestreefd met de verplichting om toegang te verlenen tot reparatie- en onderhoudsinformatie betreffende voertuigen. Een vrije prijsstelling van de fabrikant als enige oorspronkelijke bron van informatie waarvoor bijgevolg geen alternatief bestaat, zou in strijd kunnen zijn met die mededinging. Daartegenover staat dat het Hof van Justitie (hierna: „Hof”) reeds heeft verklaard dat de verwezenlijking van de doelstellingen van de verordening niet eenzijdig ten koste van de fabrikanten mag worden bereikt (arrest van 19 september 2019, Gesamtverband Autoteile-Handel, C-527/18, EU:C:2019:762, punt 36).
- 25 Ten slotte rijst de vraag of alle onafhankelijke marktdeelnemers bij de vaststelling van de vergoeding altijd gelijk moeten worden behandeld ongeacht hun respectieve handelsactiviteiten. Voor een dergelijk vereiste van gelijke behandeling pleit het feit dat de relevante bepalingen alle onafhankelijke marktdeelnemers uniform en zonder onderscheid aanmerken als toegangsgerechtigden en alleen differentiëren naargelang van de duur van de toegang. Tegen deze opvatting kan evenwel worden ingebracht dat de woorden „redelijk en evenredig” ervoor pleiten om de vergoeding per geval vast te stellen. Ook de in artikel 63, lid 1, tweede volzin, van verordening 2018/858 en – voor zover van toepassing – artikel 7, lid 1, tweede volzin, van verordening nr. 715/2007 genoemde „mate waarin de informatie wordt gebruikt” pleit voor een individueel vaststellingscriterium, met name ook omdat aannemelijk is dat er in het bedrijfsmodel van uitgevers van technische informatie sprake is van gebruik

op een grotere schaal dan bij bijvoorbeeld onafhankelijke reparatiebedrijven die slechts af en toe gebruikmaken van informatie. Ook punt 6.1 van bijlage X bij verordening 2018/858 en – voor zover van toepassing – punt 2.1 van bijlage XIV bij de uitvoeringsverordening kunnen aldus worden opgevat dat onafhankelijke uitgevers van technische informatie – anders dan de overige onafhankelijke marktdeelnemers – aan individuele voorwaarden kunnen worden onderworpen.

- 26 Voor zover verzoeksters zich niet kunnen beroepen op gelijke behandeling met andere onafhankelijke marktdeelnemers, rijst de vraag of artikel 63, lid 1, van verordening 2018/858 en – voor zover van toepassing – artikel 7, lid 1, van verordening nr. 715/2007 vereisen dat de vergoeding aldus wordt vastgesteld dat zij de kosten dekt. De formulering van de relevante bepalingen – „vergoeding vragen voor de toegang” – maakt het aannemelijk dat de vergoeding uitsluitend tot doel heeft de technisch-organisatorische verlening van toegang te compenseren. Daarmee zou de vergoeding echter niet de economische waarde van de reparatie- en onderhoudsinformatie betreffende voertuigen dekken, noch een aandeel in het economische succes van de betrokken onafhankelijke uitgever.
- 27 De vraag is evenwel welke relevantie de „mate waarin de informatie wordt gebruikt” heeft voor de vaststelling van de vergoeding. Dit criterium zou kunnen worden gezien als een beperkende uitzondering op een in beginsel op de kosten gebaseerde vergoeding ten voordele van in bijzonder geringe mate actieve onafhankelijke marktdeelnemers, of als een vergoeding die in beginsel afhangt van de mate van gebruik. Ook de woorden „redelijk en evenredig” zouden een flexibelere vaststelling aannemelijk kunnen maken en laten ruimte voor interpretatie.
- 28 Het doel van de verordeningen om daadwerkelijke mededinging op de markt voor reparatie- en onderhoudsinformatiediensten voor voertuigen te waarborgen pleit tegen een uitlegging die inhoudt dat de artikelen 61 en 63 van verordening 2018/858 ertoe strekken dat meer inkomsten worden gegenereerd dan voor kostendekking nodig zijn. In dit verband zou ook kunnen worden aangevoerd dat het economische succes in de eerste plaats de verdienste van de onafhankelijke uitgever is. Doel van de informatieverstrekking is juist de toegang tot de aftermarket voor motorvoertuigen mogelijk te maken en gelijke kansen te scheppen voor onafhankelijke en erkende marktdeelnemers. Pas op die markt zelf moet dan winst worden gemaakt in het kader van een daadwerkelijke mededinging. Deze opvatting zou echter een sterke inmenging in de sfeer van de fabrikanten betekenen, aangezien hun de mogelijkheid zou worden ontnomen om de waarde van hun reparatie- en onderhoudsinformatie te gelde te maken, zonder dat zij hiervoor een compensatie ontvangen.